

tid. Derimod er udviklingen for størstedelen af de lægemidlers vedkommende, som foreslås solgt i den almindelige detailhandel, kun ringe, og varelister, der kun indeholder disse lægemidler, er derfor mindre udsat for at blive hurtigt forældede.

Kommissionsflertallet har endvidere peget på, at det må anses for fuldt gør ligt at opstille komplette frihandelslister også for så vidt angår de brugsfærdige tilberedninger, hvor man efter den hidtidige ordning har måttet nøjes med eksempellister, og sådanne lister vil få et langt mere begrænset omfang og vil som følge af deres større overskuelighed give en betydelig bedre vejledning for detailhandelen end lister over forbeholdte varer. Flertallet har yderligere anført, at selv en så vidt mulig komplet fortegnelse over apotekerne forbeholdte lægemidler vil blive i det væsentlige uforståelig for købmænd og for de administrative myndigheder, idet disse lægemidler i vidt omfang kun kan karakteriseres ved at angive deres kemiske sammensætning.

Indenrigsministeriet er for sit vedkommende enig med kommissionsflertallet i, at det næppe vil være muligt at udarbejde praktisk anvendelige regler på det omhandlede område, såfremt de hidtil fulgte retningslinier lægges til grund, og man har derfor ved udfærdigelsen af de regler, der skal afløse den nuværende vareanordning af 1929, ment at burde gå ind for at anvende det af kommissionen foreslåede princip, som er tiltrådt af handelsministeriet.

Imidlertid har det foran nævnte mindretal i kommissionen i sin særindstilling anført, at udstedelsen af en bekendtgørelse som af flertallet foreslået ikke vil være i overensstemmelse med apotekerlovens § 34, stk. 1, idet denne bestemmelse efter mindretallets opfattelse forudsætter, at man anvender det hidtil fulgte princip, hvorefter de apotekerne forbeholdte varer opregnes i bekendtgørelsen. Kommissionsflertallet har her overfor anført, at såfremt indenrigsministeren må skønne, at der med rette kan rejses tvivl om, hvorvidt apotekerlovens § 34, stk. 1, giver adkomst til at udstede en bekendtgørelse som af flertallet foreslået, må dette, da kommissionens opgave i så fald efter flertallets opfattelse ikke kan løses, henstille, at der snarest fremsættes forslag om en ændring af den omhandlede bestemmelse i apotekerloven.

Da indenrigsministeriet, forinden udstedelsen af den omhandlede bekendtgørelse finder sted, har ment at burde søge tilvejebragt et lovgrundlag, der uomtvisteligt giver hjemmel for at anvende det af kommissionsflertallet foreslåede princip, der stemmer med praksis for så vidt angår de vigtigste

varegrupper, fremsættes herved forslag om en dertil sigtende ændring af apotekerlovens § 34, stk. 1.

Handelsministeriet har udtalt, at det intet har at bemærke til foranstående lovforslag.

Fra De Samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, De Danske Handelsforeningers Fællesorganisation, Provinshandelskammeret og Foreningen af Danske Materialister har indenrigsministeriet derimod modtaget en henvendelse, hvori der under henvisning til, at lovforslaget vil betyde en begrænsning af rettighederne for de handlende uden for apotekernes kreds, protesteres imod lovforslagets fremsættelse.

I forbindelse med den således foreslåede ændring i formuleringen har indenrigsministeriet i overensstemmelse med, hvad der er indstillet af et flertal i kommissionen, foreslået optaget en bestemmelse om, at der til at holde de i bekendtgørelsen indeholdte varelister ajour nedsættes et nævn bestående af 6 medlemmer, som udpeges for 6 år ad gangen, idet indenrigsministeriet med kommissionsflertallet er enig i, at den mest hensigtsmæssige måde, hvorpå administrationen vil kunne opnå den fornødne kontakt med handelsforholdene på lægemiddelområdet, vil være at nedsætte et permanent sagkyndigt nævn, hvori såvel detailhandelen som industrien er repræsenteret.

I flertallets indstilling, som indenrigsministeriet kan tiltræde, er det foreslået, at formanden for nævnet bør være en neutral på lægemiddelområdet særlig sagkyndig, og at der til medlem tillige beskikkes en læge repræsenterende de administrative sundhedsmæssige synspunkter. Kommissionen har endvidere foreslået, at de øvrige 4 medlemmer bør være 1 apoteker, 1 repræsentant for detailhandelen, 1 repræsentant for industrien samt 1 forbrugerrepræsentant.

Til §§ 3-4.

I henhold til apotekerlovens § 83 skulle der for alle medicinske specialiteter, der blev forhandlet ved lovens ikrafttræden 1. januar 1955, indgives ansøgning inden 1. juli 1955 om optagelse i det i henhold til lovens § 72 oprettede specialitetsregister, såfremt de fortsat ønskedes forhandlet. Blev en sådan ansøgning ikke indgivet, ophørte retten til forhandling af den pågældende specialitet pr. 31. december 1956.

For så vidt angår de specialiteter, hvorom en sådan ansøgning om optagelse i specialitetsregistret blev indgivet, bestemmer apotekerlovens § 84, at de, selv om de ikke opfylder de betingelser, som apotekerloven i § 73, stk. 1, stiller for optagelse i specialitetsregistret for nye medicinske specialiteter, dog kan optages i specialitetsregistret under uændret navn, når blot de lovligt var blevet bragt i handelen